

Αποχαιρετισμός στον συν. Γιώργο Φιλίππου

Με το τραγούδι που εξυμνεί τον απελευθερωτικό αγώνα των Ιταλών παρτιζάνων και που αργότερα υιοθετήθηκε ως αντιφασιστικός ύμνος από τους Ιταλούς και την Ιταλική αντίσταση κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο το γνωστό "Bella Ciao", αποχαιρέτησαν φίλοι, συναγωνιστές και αγαπημένοι του συγγενείς τον Γιώργο Φι-

λίππου, την Παρασκευή 08-04-2022 στις 12 το μεσημέρι, στο νεκροταφείο Χολαργού, με μία συγκινητική τελετή πολιτικής κηδείας. Σύμφωνα με την επιθυμία του, η σωρός του αποτεφρώθηκε, την ίδια μέρα στις 16:15 μ.μ. στη Ριτσώνα.

Ο συναγωνιστής Γιώργος γεννήθηκε στις 03-03-1954. Λίγο πριν τη μεταπολίτευση εντάχθηκε και στη συνέχεια υπήρξε καθοδηγητικό στέλεχος

της ΠΠΣΠ (Προοδευτική Πανσπουδαστική Συνδικαλιστική Παράταξη) στην Ιταλία (Φλωρεντία), όπου σπούδαζε στην Αρχιτεκτονική (1972-1979). Αν και στη συνέχεια δεν είχε καμία οργανωτική ένταξη, υπήρξε φανατικά πολέμιος του ιμπεριαλισμού, εχθρός της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης και καταπίεσης των εργαζομένων, πιστός στα ιδανικά του κομμουνισμού και της απελευθέρωσης του ανθρώπου.

Η κάθετη και ανυποχώρητη αντίθεσή του στον ιμπεριαλισμό, την εκμετάλλευση και καταπίεση των λαών από μια χούφτα ληστές, δεν ήταν όμως το μοναδικό του προσόν.

Είχε ένα εύρος ενδιαφερόντων που χαρακτηρίζεται από την ποιότητα, στην τέχνη του κινηματογράφου, του θεάτρου, της μουσικής και της λογοτεχνίας.

Δεκάδες τα CD με αξιολογότερες και πολύ σπάνιες ταινίες βρίσκονται στο σπίτι του, ταινίες που κατέβαζε ο ίδιος από το διαδίκτυο αξιοποιώντας τις πληροφορίες από διάφορα αφιερώματα. Όλος σχεδόν ο κινηματογράφος των μολοσεβικών από τα αφιερώματα της Αλκονοίδας, του Στούντιο το 2018, για τα 100 χρόνια από την επανάσταση του 1918, πρέπει να βρίσκονται σε αυτό το αρχείο.

Αγαπούσε τη φωτογραφία, λάτρευε τις πεζοπορίες στα βουνά, τα ταξίδια. Ηρεμούσε κοντά στη φύση. Αλλωστε αυτό το κουκλίστικο κηπάκι στη μονοκατοικία των γονιών του στον Χο-

λαργό, που έφτιαξε με τα χέρια του, είναι μια πινελιά ομορφιάς σε μια γειτονιά που γεμίζει σιγά-σιγά με πολυκατοικίες.

Ο Γιώργος αγαπούσε τους ανθρώπους, οι χορδές της ευαισθησίας του κουρδισμένες στο πλευρό του αδύναμου και του αδικημένου, όχι μόνο στα λόγια αλλά στην πράξη, στην καθημερινότητά του.

Το 1999 γνωρίσαμε στον Χολαργό, τον συναγωνιστή Γιώργο, διότι εκεί κατοικούσε από παιδί, στο πλαίσιο της δράσης της Αντιπολεμικής Επιτροπής Χολαργού ενάντια στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο στη Γιουγκοσλαβία, στη συνέχεια συνεργαστήκαμε μαζί του στο σχήμα ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ στο Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας.

Νεότεροι σύντροφοι του Μ-Α ΚΚΕ, γνώρισαν και αγάπησαν τον ευαίσθητο, ευγενικό, με ιδιαίτερο χιούμορ άνθρωπο, τον Γιώργο, μέσα από την παρουσία του και τη συμμετοχή του στις εκδηλώσεις του πολιτικού-πολιτιστικού χώρου "ΣΗΜΑ" της νεολαίας ΠΟΡΕΙΑ, καθώς και από τη συμμετοχή του στο camping της νεολαίας στο Πευκί Ευβοίας.

Ο Γιώργος ήταν ένας άνθρωπος που αναβάθμιζε την κοινωνία που ζούμε και το κενό που αφήνει ο ξαφνικός χαμός του είναι δυσαναπλήρωτο, για όλους τους ανθρώπους που τον γνώρισαν, τον αγάπησαν και πάλεψαν μαζί του.